

عنوان مقاله:

بررسی جامعه شناختی توسعه پایدار در رابطه با عشایر

محل انتشار:

اولین کنگره ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در بخشهای توسعه علم و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمد علی مقدسی

خلاصه مقاله:

در گفتمان توسعه که در سده ی اخیر بر ایران حکمفرما بوده، لزوم توجه به ارتباط ارگانیک بین سه شیوه ی زیست جاری در کشور (کوچ نشینی، روستانشینی و شهرنشینی) جهت حصول توسعه ی پایدار و متوازن امری ضروری و شایسته ی توجه است. بر همین مبنا، وبه دلیل تأثیرات کمتر و بطئی تری که جامعه ی عشایری از روند تجدد جاری پذیرفت در تاریخ معاصر هدف تلاش های متعدد برنامه ریزان و مسئولان امر برای اسکان، یکجانشینی و فرایند ادغام هر چه سریعتر در پیکره ی ملی کشور قرار گرفت. اسکان در دو مقطع از تاریخ عشایر جنبه ی اجرایی به خود گرفت نخست در دوره ی رضاشاه، به صورت اسکان اجباری که با ناکامی همراه بود و دیگری در دوره ی فعلی که به خواست و تمایل خود کوچندگان و با کمک دولت جمهوری اسلامی جنبه ی عملی یافت. در این مقاله با نشان دادن ضرورت برنامه ریزی جامع تر در خصوص اسکان، و با هدف تسهیل امر اسکان پس از ذکر اقدامات جمهوری اسلامی در این راستا در نگاهی آسیب شناختی مرحله ی پس از اسکان مورد بررسی قرار گرفت و علل آثار نامطلوب مشاهده شده را در سه مورد برداشت ساده و سطحی از مفهوم توسعه، فاصله ی عمیق بین ایده و عمل و عدم وجود نگاه سیستماتیک به مسائل معرفی و خلاصه کردیم و در انتها راهکارهای لازم جهت اصلاح برنامه ریزی ها در راستای بهتر پیاده کردن اسکان ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

عشایر، توسعه ی پایدار، اسکان عشایر، آسیب شناسی اسکان، نگرش سیستماتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431388>

